

कुरिभिश्चावृतं भूमिः सर्वतः शस्त्रपाणिभिः ।
 दिव्यपुष्पसमाकीर्णं तप्तकाञ्चनतोरणं ॥ २० ॥
 सुग्रीवस्य गृहं रम्यं नानारत्नविभूषितं ।
 दृष्टं सुविपुलं तत्र ददर्श सुधया सितं ॥ २१ ॥
 तमुपायान्तमव्यग्रं मत्वा सुग्रीवशासनात् ।
 प्रत्याज्ञमुस्तु सचिवाः कृताञ्जलिपुटास्तदा ॥ २२ ॥
 तानाभाष्य यथान्यायं हनुमत्प्रमुखान् कपीन् ।
 धर्मबुद्ध्या न दौर्बल्याद्विदितः प्रविवेश ह ॥ २३ ॥
 स सप्तकक्ष्यं धर्मात्मा यानासनसमावृतं ।
 प्रविश्य सुमहदुप्तं ददर्शान्तःपुरं महत् ॥ २४ ॥
 हैमराजतसंकीर्णैर्बहुभिश्च वरासनैः ।
 महार्हास्तरणोपेतैस्तत्र तत्रोपशोभितं ॥ २५ ॥
 स तत्र मधुरं गीतं श्रुत्वा सुमनोहरं ।
 एकतामिव संयातं तल्लीवल्लकिवेणुभिः ॥ २६ ॥
 बह्वीश्च विविधाकारा वृषयौवनगर्विताः ।
 स्त्रियः सुग्रीवभवने ददर्श भरतानुजः ॥ २७ ॥
 वृषदाक्षिण्यसंपन्नाश्चित्रमाल्यकृतस्रजः ।
 नानाविरागवसना भूषणोत्तमभूषिताः ॥ २८ ॥
 नातृप्तान् नामदव्यग्रान् नाल्पदत्तपरिच्छदान् ।
 सुग्रीवानुचरांस्तत्र लक्षयामास लक्ष्मणः ॥ २९ ॥